

Kedves barát,

Egy hazugság akkor sem igaz, ha ezerszer is elmondják. Amit egyszer teljes hazugságnak nyilván elismertek, manapság komoly csapda lehet azáltal, hogy ügyesen újra adják elő. A Vatikán jelenlegi pápája a hamis alázatossága és becsületessége ellenére a Vatikán történelemellenes hazugságait tényként tünteti fel, hogy azt az egész világ elismerje. A lenti cikkünk megmutatja, hogy a pápa nem tarthat igényt az egész keresztyénség fölötti uralomra, sem egyedi tiszteletre a vallásos szentség tekintetében. Különösképpen elismételt állításainak kontextusát a világpolitikai helyzethez viszonyítja. Ezzel a cikkel azt reméljük, hogy ha gondosan átolvassuk a Szentírásokat, akkor elutasítjuk a pápaság hamis tanításait, és személyesen kiáll majd a az Úr Jézus evangéliumáért.

Tisztelettel maradok Jézus Krisztusért és az Ő Evangéliumáért,

Richard Bennett

Kicsoda a „szentatya”?

írta Richard Bennett

A szentatya címe alatt¹, Ferenc pápa az USA-t 2015 szeptemberében fogja meglátogatni. Ezért fel kell tennünk azt a kérdést, hogy “valójában kicsoda is a szent atya?” A keresztyének a Szent Atyával való kapcsolata kulcsfontosságú. Jézus így imádkozott: „*Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, a kiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!*”² Csakis azok, akik Jézus Krisztusba lettek áthelyezve egyedül Isten kegyelme révén hívhatják a Szent Istent az ő Atyjuknak. Ennek ellenére a Vatikán más evangéliumot hirdet, és a honlapján 266 „szentatyácskát”, vagyis pápát sorol fel Péter apostol és Ferenc pápa között.

A hamis keresztyénségnél a vallási élet látható középpontja a pápa és a Vatikán. A pápai Róma világhírében pompázik, és százmilliók vallási és politikai gondolkodása fölött autoritér módon dominál. Ezzel szemben Isten valódi országa Krisztus szellemi testben folytatja a győzedelmes útját az Úr Jézus Krisztus vezetésével a Szentlélek által. Elrejtve a világ elől és láthatatlan mint intézményes erő, az igaz egyház az emberi történelem legvégső ténye, ami teljesen az Úr visszajövetelekor lepleződik le. Eközül a két egyidejű entitás között az Isten kinyilatkoztatott akarata szerint a Vatikán játssza a nagyobb szerepet a világtörténelmi színpadon az Úr Jézus Krisztus visszajövetele előtt.

Nagyon kritikus megérteni azokat a mai folyamatokat, amelyek szerint Róma történelmi-politikai elsőbbséget követel, és egyházi elsőbbséget kíván a világszínpadon. Az ortodox Iszlám agresszív helyreállása miatt különös tekintettel az ISIS-re a nyugati világ visszatért ahhoz, hogy a vallási erőkkel komolyabban foglalkozzon. Mivel a muzulmánok ismerik a saját történelmüket egészen Mohammedre visszamenően, érthető, hogy ha a pápaság 2015-ben a saját történelmét idősebbnek és hatásosabbnak akarná feltüntetni, mint az Iszlámét.

¹ A Zenit nevű katolikus hírszolgálat a pápát általában „szentatyának” nevezi. Sőt, a legtöbb katolikus számára a „szentatya” kifejezéssel a pápát illetik.

² Jn. 17,11 Az Úr Jézus Krisztus a „szent Atya” kifejezés kizárólagosan az Ő Atyára értette.

Mitöbb, a világpolitikai tengelyek most átrendeződnek. Ezekben a bizonytalan időkben a pápaság mindig kész megmutatni, hogy stabilan áll az egyre növekvő rendezetlenség és bizonytalanság közepette. Azzal, hogy 2015-ben a Pétertől Ferencig tartó pápák töretlen vonalának publikálásával a pápaság ismét nem is annyira burkoltan próbálja mutatni, hogy Istentől volt alapítva. Itt az ideje ezt a kérdést eldönteni.

A pápák hivatalos listájának kezdete

A Vatikán honlapján a következő négy név szerepel³:

	PÁPAI NÉV	PÁPASÁG KEZDETE	PÁPASÁG VÉGE	VILÁGI NÉV	SZÜLETÉSI HELY
1	Péter		64 vagy 67		a galileai Betsaida
2	Linusz	68	79		Tuscia
3	Anaklétusz avagy Klétusz	80	92		Róma
4	Kelemen	92	99		Róma

Az első négy állítólagos pápa Péter, Linusz, Klétusz, illetve Kelemen. Ez a négy alapvető hagyomány a római katolikus rendszerben. Ha valamelyikükben bizonytalanság van, az feldönti az egész hagyományt. De több mint bizonytalanság van bennük, sőt komoly szkepszis létezik Linusz, Klétusz, és Kelemen iránt, amint mutatja Richard P. McBrien, aki jólismert katolikus tanár a Notre Dame egyetemen. *A pápák élete: A Szent Pétertől II. János Pálig tartó pápák c.* könyvében ezt írja:

„Noha a katolikus hagyomány, ami a késői második században és a korai harmadik században kezdődik Szent Pétert Róma első püspökeként tartja számon, nincsen arra bizonyíték, hogy Péter jelen volt a keresztyén közösség létesítésénél Rómában (sőt, amilyen bizonyíték létezik is, az a másik irányban mutat), vagy hogy Róma első püspökeként szolgált volna. Csak I. Szent Piusz pápaságával a második század közepén (kb. 142 és 155 között) volt a római egyháznak monoepiszkopális egyházszerkezete (ahol a püspök volt az egyházkerület vezetője). Azok a személyek, akik Péter közvetlen utódai voltak (Linusz, Anaklétusz, Kelemen et al.) nem is szerepelnek Róma kizárólagos püspökeként (az utódlás listáját a lyoni Szent Iréneusz [kb. 200-ban halt meg] valamint Szent Hegesippus [kb. 180-ban halt meg] történész adta tovább, amint erről Caesareai Euzébiusz, akit gyakran az 'egyház történelem atyjaként ismerik' [kb. 339-ban halt meg] tett tanúságot). A római közösség ehelyett intézményes, vagy kollégiális pásztori vezetőséggel rendelkezett. Azok a személyek, akik a legelső pápákként vannak számontartva jöllehet, hogy olyan személyek voltak, akik a helyi tanácson vettek részt prezbiter-püspökként. Avagy a gyülekezet legelőkelőbb pásztori vezetők voltak. Mindenesetre az első négy évszázad pápái I. Leó fontos pápaságáig az ötödik század közepén, korlátolt hatalommal rendelkező Rómán és a közvetlen környezetén kívül.”⁴

Richard P. McBrien állításai teljesen aláássák a Vatikán alapvető feltételezéseit. Sőt Pál apostolnak a rómaiakhoz írt levelében világosan látszik, hogy Róma püspökei hűségesen őrizték

³ A Vatikán honlapja: <http://w2.vatican.va/content/vatican/en/holy-father.html> 2/11/2015

⁴ Richard P. McBrien, *A pápák élete: A Szent Pétertől II. János Pálig tartó pápák* (Harper san Francisco 2000) fej. 1, 25. o.

az üdvösség evangéliumát. A római császároktól sok üldözést szenvedve ezek a pásztorok és a gyülekezetük hűségesek maradtak.

A keresztyén hit az első három században gyorsan sok helyre eljutott. Az üldözések közepette a pásztorok, avagy Róma püspökei hűségesek voltak és a kegyelem evangéliumát buzgón hirdették. A keresztyénüldözés Kr.u. 313-ban ért véget, amikor Konstantin császár a milánói ediktumot adta ki.

Róma püspöke a császár első utódja

Kr. u. 330-ban Konstantin császár (a cézár) a római birodalom székhelyét Rómától Konstantinápolyba helyezte át. Erre az időre kikiáltotta a keresztyénséget a birodalom vallásaként, abban reménykedve, hogy ezzel az egyesítő erővel megerősítheti majd a szakadozó birodalmát.

Így a korai negyedik században Róma püspökei a cézár utódainak tekintették magukat, vagyis hogy a császár jogos utódai voltak.

Ami a római császárság hatalmi székhelye volt most Róma püspökének a székhelye lett, hogy itt gyakorolja a hatalmát. Lassan sok másik püspök, illetve nemzeti uralkodó a császár utódának tekintették, és ugyanazzal a címmel is illették: „Pontifex Maximus”⁵.

Baloldalt látható egy érem, amit Caesar Augustus-ról készítettek Kr.e. 27-ben. Jobboldalt látható egy másik érem XIII. Leó pápáról. Mindkettő a PONT MAX rövidítést bírják, ami a Pontifex Maximust jelenti; ez csak egy példa a sok közül ahol a pápa a császár címét viseli⁶. Sokkal később, a korai ötödik században Róma püspökét Péter utódjának nevezték. Így tehát I. Ince pápa szerint (Kr.u. 401-417) Róma püspöke, mint Péter utódja Péter hatalmát gyakorolhatta⁷. Az ötödik század későbbi szakaszában jobban részletezték I. Leó püspök (440-461) tanításában. A tény azonban az, hogy a Szentírás hallgat arról, hogy Péter valaha elment volna Rómába. Ezzel szemben a Samáriába, Liddába, Cézeareába, illetve Antiochiába vezető útjait gondosan leírták. Sehol nem említik azt, hogy valaha elment volna Rómába, ami létszükségletes a római katolikus álláspontnak⁸. Világos, hogy az az előfeltételezés, hogy Péter Róma első püspöke pusztán

⁵ A római császárokat hívták Pontifex Maximusnak, ami azt jelentette, hogy ők voltak a legmagasabbrangú pontifex, vagyis pap az ókori Rómában.

⁶ www.badnewsaboutchristianity.com/ad0_emperors.htm 1/26/2015

⁷ Így négy évszázad telt el mielőtt Péter utódlásáról beszéltek.

⁸ A Szentlélek bizonyára nem hagyott volna ki egy olyan jelentékes és fontos eseményt. Pál apostolnak a rómaiakhoz írt levelében sok embert köszönt a római egyházban, de nem tesz említést Péterről. Ugyanez a Pál

hagyomány. Szó szerint évszázadokba telt, mielőtt elhitték azt a hagyományt, miszerint Péter első püspöke volt, és hogy utódai is voltak.

Róma püspökének elsőbbségének a hagyománya

I. Jusztiniánusz császár másoknál jobban meg akarta szilárdítani Róma püspökének elsőbbségét a hatodik században. Formális és jogi módon tette ezt, azáltal, hogy vallási ügyeket a civil törvény alá helyezte. LeRoy Edwin Froom ezt így összegzi:

„I. Jusztiniánusz (527-565) a keleti római birodalom legnagyobb uralkodója volt. A legnagyobb tette az egyházi és teológiai ügyek rendbehozatala, aminek a legfontosabb része az az imperialista dekrétum volt, ami Róma püspökét 'minden szent egyház fejé'-nek nevezte, ami a jogi alapját vetette a pápai egyházi elsőbbségének.”⁹

Jusztiniánusz dekrétuma nem hozta még létre „Róma püspökének státuszát”, hanem jogi alapot formált annak, hogy Róma püspökei civil hatalmat kapjanak. Hamarosan Jusztiniánusz dekrétuma után Róma püspökei királyokként kezdtek uralkodni. Vitaliánuszt, aki Róma püspöke volt (Kr.u. 657-672) elsőnek hívták pápának, amikor latinul „Papa Vitalianus”-nak nevezték, azaz Vitaliánusz pápának¹⁰. Időbe telt, hogy a római pápa az az állam adta hatalmát a többi európai püspök felett gyakorolhassa. Például Kr.u. 800-ban észak Itáliában Klaudiusz, aki Toroni püspöke volt nem ismerte el Róma püspökének a tekintélyét¹¹. Justiniánusz munkája mellett, hogy „Róma püspökének” civil tekintélyét megalapozza, maga a vatikáni hierarchia később nyilvánvaló történelmi csalásokat követett el, mint például „Konstantin adománya”. Ez a dokumentum állítólag egy jogi dokumentum volt, amelyben Konstantin császár Szilveszterre, mint Róma püspökére (314-335) területének nagy részét illetve nagy szellemi tekintéllyel ruházta fel¹². Ennek a hamisítványnak az volt a célja, hogy dokumentációs alapot adjanak a pápáknak, hogy hatalmukat fenntartsák a sötét középkorban, illetve a késői középkorban is.

A pápák erősek és dekadensek lettek a civil hatalom révén

A negyedik és nyolcadik század között a pápai hatalom növekedése hatalmi cseréknek volt köszönhető különböző királyokkal az ókori imperialista római birodalomban. A nyolcadik században amikor a pápának védelemre volt szüksége a szaracénusok és a lombárdok ellen, a

apostol, aki Rómában volt Néró császár uralma alatt, egyszer sem tesz említést Péterről egyik levelében sem amit Rómában írt, illetve amit Timóteusnak írt, noha sok emberről tesz említést akik ott voltak vele együtt a városban.

⁹ Le Roy Edwin Froom, A prófétai értelmeés történelmi fejlődése (Review and Herald Publishing Assn., 1950) Vol. I, 507-508. o.

¹⁰ <http://www.answers.com/topic/Pope-vitalian>

¹¹ Csakis Klaudiusz püspök halla után, amint az Evangéliumot és a Bibliát eltávolították, esett bele ez a terület Róma püspökének tekintélye alá.

¹² Egy másolata az eredeti dokumentumról Wylie-nak a Protestantizmus történelme c. könyvében található, 1. kötet, 1. könyv, 3. fejelet, 11. o.

francia királyok megvédték, továbbá uralkodói jogokat is adtak neki azok fölött a városok fölött, amelyeket meghódamisítványnak tartottak. Jutalomként Kr.u. 800-ban III. Leó pápa Nagy Károlyt császárrá koronázta. Így kezdődött a szent római birodalom, aminek következménye volt az a jogi harc a pápa és a császár között, hogy kinek meddig terjedt el a jogi hatalma. Ezeket a kérdéseket drámai módon döntötték el a történelem során¹³. 1203-ban az állami vallás fejeként III. Ince az inkvizíció révén azt követelte, hogy mindenki a római egyház dekrétumainak és hagyományainak engedelmeskedjen, és hogy ezekt a civil hatalom meg is erősítse.

A Vatikánnak a 266 „szent atyái” közül sokan gonosz, istentelen ember volt

Honorius pl. 625 és 638 között uralkodott. Eretnekként ítélte el a hatodik Ökumenikus zsinat (680-681). II. Leó pápa is eretneknek minősítette, további római pápákkal együtt¹⁴. 903-ban V. Leó pápa pusztán egyetlen hónapig uralkodott, mivel Kristóf, San Damasa bíborosa Leót börtönbe vetette és magát pápának kiáltotta ki. Ezután pedig Sergius döntötte le és vetette börtönbe. Leót a börtönben gyilkolták meg, és Kristófot szintén börtönben ölték meg Sergius parancsa szerint. Sergius pápa volt 904 és 911 között III. Sergius pápaként¹⁵. Az erkölcstelen III. Sergius a Vatikán 120. pápája a „szent atyák” listáján. XII. János 955 és 963 között uralkodott. „Tizennyolc éves koréban választották pápának, és a történelem egyik legerkölcstelenebb pápája volt, és agyi bénulás miatt halt meg egy házas asszony ágyában.”¹⁶ A hírhedt XII. János pápa a 131. „szent atya” a Vatikán listáján. A domináns Cescentii családnak nagy szerepet játszott a pápák hatalomra jutásánál, illetve eltávolításuknál a tizedik és a tizenegyedik századokban. Így Theophylact, aki Tusculum grófja volt, és aki a Tusculán politikai család lett, szintén nagy szerepet játszott a római pápák hatalomra jutásánál. Sőt, a pápa státusza két évszázadig zűrzavaros volt, mivel az olasz Crescentii és a Tusculán családok egymás között harcoltak érte mint tulajdonjog.

Az 1073-as év fordulópont volt több évszázadnyi hatalmas erkölcstelenségtől. Szigorú fegyelem lett a pápaság mércéje. A testi vágyak helyett a pápák hatalmi vágyak jutottak érvényre, akik a teljes egyházi és civil hatalmat akarták. VII. Gergely (akit Hildebrandnak is neveznek) többet kiánt minden előtte lévő pápánál. Arról volt meggyőződve, hogy a pápai uralom Isten uralma volt a földön, és minden tekintélyt és hatalmat, szellemi, illetve civil materiálisan is a szentszék alá akarta vetni. VII. Gergely volt az, aki a pápaság hatalmas szerkezetének képét idézte. A célja az volt, hogy mind az egyház, mind az állam legfelsőbb ura és bírója legyen. Ez a fajta elsőbbség, amit isteni jognak tekintett, biztos dominanciát követelt a császárok és a királyok fölött. Ezt a hatalmat azonban nem egy nap alatt nyerte el. Ennek ellenére VII. Gergely ravaszsága és ambíciója, valamint a római katolikus egyház hatalmas gazdagsága lehetővé tette a pápaság implementációját.

¹³ Philip Schaff, A keresztyén egyház története (Hendrickson, 1885) 4. kötet, 250-253. o.

¹⁴ William Webster, A római egyház a történelmi bíróság előtt (Banner of Truth Trust, 1995) 63-71. o. Peter DeRosa, Krisztus helytartói: A pápaság sötét oldala (Crown Publishers, 1988) 208-209. o. (De Rosa gyakorló katolikus és katolikus pap volt.) Lásd Hans Küng, A katolikus egyház: Egy rövid történet (Modern Library Paperback Ed., 2003) 60. o.

¹⁵ McBrien, 150-151. o.

¹⁶ McBrien, 435. o., 157-159; lásd DeRosa, 211-215. o.

Ezek a rendeletek gyümölcsözni kezdtek még VII. Gergely uralma alatt (1073-1085). Az utána lévő pápák az általa alapított szerkezetet továbbfejlesztették. A terveit tovább építették csalással, keresztshadjáráttal, és interdiktumokkal, hogy a világot a pápa politikai hatalma alá helyezték. VII. Gergely után két évszázaddal a pápaság hatalomban és dicsőségben növekedett, több ezer emberi élet, sok megbuktatott király és herceg kárán, valamint számos város, illetve tanya elpusztításával, mind Róma vallásának nevében. III. Ince (1198-1216) és VIII. Bonifác (1294-1303) pápák pedig a pápaság szellemi és világi hatalmát teljese mértékben megszilárdították. III. Ince keresztsháborút hirdetett az albigenek ellen, megígérve minden résztvevőnek, hogy minden bűnüket megbocsátva egyenesen a mennybe mehetnek anélkül, hogy a purgatóriumban kellene szenvedniük. Hihetetlen kegyetlenséggel járó háború volt. Egész falvakat és városokat öltek meg, ezreket megégettek a máglyán, amíg másokat a legkegyetlenebbül megkínáltak. Ezeket a kegyetlen tetteket és gyilkosságokat számos forrás igazolja. VIII. Bonifác pápa makacs, fennhéjázó, intelligens, hiú, lelkiismeretlen volt. Szó szerint teljesen azt hitte, hogy ő Krisztus földi helytartója itt a földön, és így rendkívüli hatalommal bírt. Az *Unam Sanctum* című pápai bullájában tett megjegyzéséért híres: „Kijelentjük, kimondjuk, meghatározzuk, és kihirdetjük, hogy minden embernek teljesen alá kell vetnie magát a római püspöknek az üdvösséghez.”¹⁷ Hetvenöt pápa egészen III. Incétől VII. Piuszig az Inkvizíció eszközeit jóváhagyta: megkínzás, gyilkosság, máglyán való megégetés, a tulajdon meglopása¹⁸. Sokan azok közül, akiket megkínáltak és megöltek Bibliai hívők voltak.

Az utóbbi időkben a pápák már nem nyilvánvalóan romlottak, de vészjóslóan azok

Annak ellenére, hogy ma a pápaság nem rendelkezik azzal a katonai hatalommal, hogy másokra erőszakolja az akaratát, még nem vonta vissza azon követelését, hogy más emberek akarata és teste fölött hatalmaskodjon, amint ezt a katolikus törvény mondja is. Így szükséges, hogy bárminemű kényszerrel bíró hatalommal rendelkezzen, szükséges, hogy abszolút törvény legyen a katolikus rendszerben. Másodjára pedig szükséges a civil hatalmakat úgy behálózni, hogy ismét a katolikus céloknak alá vannak vetve. Mivel a pápai egyház egyúttal civil hatalom, a Szentszék néven, képes volt a státuszát előremozdítani konkordátumoknak nevezett diplomatikai egyezményekkel¹⁹. 1989 előtt a Szentszék nemzetközi egyezményeket főleg európai, illetve latinamerikai országokkal kötött. A Vatikán befolyása világosan látható azokban az országokban, amelyekben konkordátumot kötöttek, mint például Németországban ahol részletes konkordátumot dolgoztak ki XII. Piusz és Hitler között. A Vatikán kívánsága, hogy civil viszonyokat tartson más

¹⁷ Henry Denzinger, A katolikus dogma forrásai, revideálta Karl Rahner, S. J. (St. Louis, MO: B. Herder Book Co., 1957), #469.

¹⁸ A kínzás eszközei illetve a máglyaégetés részletei az "Inkvizíció" című videóban láthatók: <https://www.youtube.com/watch?v=Rx8PdvOELvY> Olvassa el a cikkünket "A hívők rendszeres megöletése: Az Inkvizíció ismeretlen történelme" itt: <http://www.bereanbeacon.org>

¹⁹ Egy konkordátum egy nemzetközi egyezmény, ami jogi alapon megkötöti az adott országot a Vatikánnal. A konkordátum olyan jogokat ír elő, mint a dogmák meghatározása, a római katolikus hívek oktatása a hitükben, ami életük minden részét érinti, mint például a gazdaság (ami szocialista jellegű), valamint az egyházi birtokokkal való rendelkezés. Ezeket a jogi kérdéseket a civil törvényekben fektetik le a „Szentszék” (amint magát így nevezi, mint független állam) a másik országgal való viszonyában.

országokkal manapság annál nagyobb. 1950 és 1999 között 128 konkordátumot kötöttek meg Róma és más országokkal. Kilenc év alatt például 43 konkordátumot kötöttek meg a Szentszék más országokkal. Sőt, még a Közel-kelet, Ázsia, és Afrika különböző országai jogi egyezményeket kötnek Rómával. Mi több, a római katolikus egyház nemzeti, illetve nemzetközi törvények meghozatalában befolyása van, különösen azokban az országokban, ahol pápai nunciók vannak (pápai küldöttség). Jelenleg 179 országgal folytat diplomáciai kapcsolatot küldöttségi szinten. A politikai civil hatalom alá van vetve a római katolikus egyháznak, és minden egyes pápa eszköze abban, hogy céljait elérje. Így tehát amíg a pápák gonoszsága nyíltan nem láthatók, alattomos módon nyilvánul meg a civil jogi hatalomban.

Összegzés

Azzal, hogy az Atyát szeretetben „Atyának” szólíthatjuk, a hívő ember mélyen átérzi azt, hogy őt Isten személyesen az Ő gyermekeként szereti. Ezzel szemben a római katolikus egyház hivatalos törvénye szerint az embernek a legmagasabb szellemi képességeit, vagyis az eszét és akaratát nem a mennyi Istennek kell, hogy átadja, hanem egy úgynevezett szentatyának Rómában. Ezért a római katolikus egyház hivatalosan azt tanítja, hogy „az értelem és akarat vallásos tiszteletét, még akkor is, ha nem hitbeli egyetértés, a legfelsőbb papnak vagy a püspökök kollégiumának meg kell adni hit és erkölcs kérdésében...”²⁰ Az Úr Jézus Krisztus azt parancsolja: „*Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.*”²¹ Nem lehet két úrnak szolgálni, hiszen az Úr parancsa ellentmond a pápáénak. Nem lehet pártatlan két úr között, akik egymásnak ellentmondanak, és akik a teljes hűséget követelik. Választani kell. Így tehát katolikusként el kell döntenie, hogy kinek szolgál! Amint láttuk, az Úr Jézus a következő parancsot adta: „*Atyátoknak se hívjatok senkit e földön; mert egy a ti Atyátok, a ki a mennyben van.*”²² Így a mennyei Atya méltó egyedül az imádatra, és az igaz hívő csak az Atyát fogja „Szent Atyá”-nak megszólítani. Ennek ellenére a római egyház a saját pápáját nevezi „szent atyának”. Imádkoztatok azért, hogy az Úristen az Ő kegyelmében kiemeli a katolikus embereket a szellemi vakságukból egy olyan rendszerből, ahol a pápát az Úr Jézus Krisztus helyébe teszi! Ennek enm az ideje Isten kegyelmét előfeltételezni, hanem buzgón imádkozni érte, amíg imádságaink gyümölcsét nem látjuk. Péter és János a pszalmistát idéve mondja nekünk: „*Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén*”, valamint „*És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkéért, hanem az egész világért is.*”²³ A Biblia világosan azt tanítja, hogy az üdvösség egyedül és kizárólagosan Krisztus munkája: „*a ki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbjára a magasságban.*”²⁴ Az Úr dicsősége, az Evangéliuma és az ígéretei forognak kockán. „*Annakokáért mozdíthatatlan országot nyervén, legyünk*

²⁰ A katolikus kánoni törvény kódja, 752. kánon

²¹ Mt. 22:37

²² Schaff, 4. kötet, 250-253. o.

²³ 1Pt. 1,18-19; 1Jn. 2,2

²⁴ Zsid. 1,3

háládatosak, melynél fogva szolgáljunk az Istennek tetsző módon kegyességgel és félelemmel. Mert a mi Istenünk megemésztő tűz."²⁵

Engedélyt adunk ennek az írásnak a továbbadásának, ha azt teljes egészében és változtatás nélkül történik.

Engedélyt adunk arra is, hogy azt a cikket a teljes egészében az Interneten is közzétegyék.

²⁵ 1Pt. 1,18-19; 1Jn. 2,2